

- Másodszor nem elégséges, ha azt a döntést, amely szerint a védjegyet nem használták a védett, nem gyógyászati használatra alkalmazott élelmiszer-kiegészítők tekintetében, oly módon indokolják, hogy bizonyos valószínűsítő körülmények e besorolásnak ellentmondanak, és nem állapítják meg, hogy a védjegyet egyébként mely termékek vonatkozásában használták.
- Harmadszor nem került sor annak differenciált vizsgálatára, hogy a védjeggyel forgalmazott „szopogatópasztillák” (nem gyógyászati használatra alkalmazott) élelmiszerkiegészítők-e, és nem magyarázták meg, hogy a javasolt differenciálásra miért nem került sor.

Ezenfelül a fellebbező téves jogalkalmazásra hivatkozik az európai uniós védjegyéről szóló rendelet 51. cikke (1) bekezdése a) pontjának és 51. cikke (2) bekezdésének vonatkozásában:

- Először is az európai uniós védjegyéről szóló rendelet 51. cikke (1) bekezdése a) pontjának és 51. cikke (2) bekezdésének a téves vizsgálata; nem került megvizsgálásra, hogy a védjegy a lajstromozott formájában, illetve a lajstromozott formától eltérő egyik olyan formájában, amely a megkülönböztető képességen nem változtat (az európai uniós védjegyéről szóló rendelet 15. cikke (1) bekezdésének a) pontja) használatra került-e nem gyógyászati használatra alkalmazott élelmiszer-kiegészítők tekintetében,
- Másodszor a védjegynek az európai uniós védjegyéről szóló rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében leíró jellegű megjelölésként való minősítése, mivel a fellebbezőnek ténylegesen nem maradt lehetősége arra, hogy a védjegyet nem leíró jelleggel védjegyként használja a „Cystus”-termékeire, amelyek alapja a *Cistus Incanus* növény, jóllehet a Törvényszéknek az európai uniós védjegyéről szóló rendelet 51. cikke (1) bekezdésének a) pontja és 51. cikkének (2) bekezdése szerinti vizsgálat keretében meg kellett volna állapítania, hogy a védjegy legalább átlagos megkülönböztető képességgel rendelkezik.

Ezenfelül a fellebbező az azon megállapításra vonatkozó indokolás ellenmondásos és elégtelen jellegét kifogásolja, amely szerint a 001273119. sz. „Cystus” európai uniós védjegyet az európai uniós védjegyéről szóló rendelet 51. cikke (1) bekezdése a) pontjának és 51. cikke (2) bekezdésének értelmében nem került tényleges használatra nem gyógyászati használatra alkalmazott élelmiszer-kiegészítők tekintetében:

- Egyrészt ellentmondáshoz vezet az a megállapítás, amely szerint a védjegynek az i helyett y-nal való írása nem elég az európai uniós védjegyként való használat bizonyításához, és egyidejűleg az az állítás, amely szerint így nem került megállapításra a lajstromozásnak az európai uniós védjegyéről szóló rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja szerinti feltétlen kizáró oka.
- Másrészt az indokolás elégtelen, mivel nem került kifejtésre, hogy a védjegyhasználat konkrét módja miért nem felel meg az európai uniós védjegyéről szóló rendelet 51. cikke (1) bekezdése a) pontjának és 51. cikke (2) bekezdésének.

Végezetül a fellebbező téves jogalkalmazásra hivatkozik az európai uniós védjegyéről szóló rendelet 75. cikke második bekezdésének értelmezése és alkalmazása vonatkozásában: a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor tévesen azt állapította meg, hogy a fellebbezési tanács semmilyen észrevételt nem tett a lajstromozásnak az európai uniós védjegyéről szóló rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja szerint állítólagosan fennálló abszolút akadály tekintetében.

⁽¹⁾ A közösségi védjegyéről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 78., 1. o.).

A Törvényszék (nyolcadik tanács) T-16/16. sz., Mast-Jägermeister SE kontra az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala ügyben 2017. február 9-én hozott ítélete ellen a Mast-Jägermeister SE által 2017. április 25-én benyújtott fellebbezés

(C-217/17. P. sz. ügy)

(2017/C 300/15)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Mast-Jägermeister SE (képviselő: C. Drzymalla ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság teljes egészében helyezze hatályon kívül a Törvényszék 2017. február 9-i T-16/16. sz. ítéletét, amellyel a keresetet elutasította és a felperest kötelezte a költségek viselésére;
- abban az esetben, ha a Bíróság a fellebbezést megalapozottnak ismeri el, adjon helyt az elsőfokú eljárásban előadott első és harmadik jogalapnak.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező fellebbezése a Törvényszék 2017. február 9-i T-16/16. sz. ítélete ellen irányul, amely valamely formatervezési mintának a bejelentési nap elismerése érdekében történő ábrázolására vonatkozó követelményekkel foglalkozott, különösen a 002683615-0001. sz. és 002683615-0002. sz. formatervezési minták (poharak) bejelentésére tekintettel.

A Törvényszék megtámadott ítélete ellentétben a 6/2002 rendelet 36. és 38. cikkével összefüggésben értelmezett 46. cikkének (2) és (3) bekezdése szerinti szabályozással, mivel a Törvényszék úgy véli, hogy e szabályozás értelméből és céljából az következik, hogy a bejelentések nem tekintendők közösségi formatervezési minta bejelentésének, amennyiben a hivatal részéről a bejelentett formatervezési minta tartalmát illetően kétség vagy bizonytalanság áll fenn. A formatervezési minta bejelentője által a bejelentés napjának tulajdonított jelentőségből arra kell azonban következtetni, hogy a formatervezési minta ábrázolásával szemben nem kell magas szintű elvárásokat támasztani, és a 36. cikk (1) bekezdésének c) pontja a bejelentés napjának a 6/2002 rendelet szerinti elismeréséhez csupán a formatervezési minta ábrázolásának a többszörözésre való fizikai alkalmasságát követeli meg.

A Törvényszék álláspontjával ellentétben a 2245/2002 rendelet 10. cikke (1) bekezdésének c) pontjával és (2) bekezdésével együttesen értelmezett 4. cikke (1) bekezdésének e) pontjából sem következik más. Azáltal, hogy ott arról van szó, hogy a formatervezési minta ábrázolásának olyan minőségűnek kell lennie, hogy az összes olyan részlet egyértelműen megkülönböztethető legyen, amelyre mintaoltalmat igényelnek, e szabály csak a többszörözésre való fizikai alkalmasságra vonatkozik. Ez különösen annak tükrében van így, hogy a bejelentés tárgyát, vagyis azt, amire a mintaoltalmat igényli, egyedül a bejelentő határozza meg. Végül soron a formatervezési minta oltalma terjedelmének végső meghatározását egyébként is kizárólag a bitorlási perben eljáró bíróság végezheti el.

Amennyiben a formatervezési minta lajstromozása az ábrázolása tekintetében jogbizonytalansághoz vezethetne, a lajstromozás megtagadható, nem tagadható meg azonban a bejelentés napjának elismerése, amely a Párizsi Egyezmény 4. bis cikke szerinti, az elsőbbséget megalapozó első bejelentés hatályára vonatkozó szabályozás alapján a bejelentő számára nagy jelentőséggel bír.

A Törvényszék e vonatkozásban nem vette figyelembe a 46. cikk (2) bekezdése szerinti eltérő szabályozás félreérthetetlen szövegét. A 6/2002 rendelet 46. cikkének (2) bekezdése értelmében a bejelentés csak akkor nem minősül a formatervezési minta bejelentésének, ha a hiányok az ugyanezen rendelet 36. cikkének (1) bekezdése szerinti követelményekkel kapcsolatosak. A 36. cikk (1) bekezdése azonban a formatervezési minta ábrázolásával kapcsolatban csak azt írja elő, hogy annak alkalmasnak kell lennie a többszörözésre. Az összes többi hiba – különösen azon hibák, amelyek a 2245/2002 rendelet alkalmazásából adódhatnak – a 6/2002 rendelet 46. cikkének (3) bekezdése értelmében csak a bejelentés elutasítását eredményezheti, miután a bejelentés napját már elismerték. Ezt az alapozza meg, hogy a 46. cikk (3) bekezdése a 6/2002 rendelet 36. cikkének (5) bekezdésével együttesen értelmezett 45. cikkének (2) bekezdésére hivatkozik.

Az Amtsgericht Hamburg (Németország) által 2017. május 15-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Ramazan Dündar és társai kontra Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG

(C-253/17. sz. ügy)

(2017/C 300/16)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Amtsgericht Hamburg

Az alapeljárás felei

Felperesek: Ramazan Dündar, Carolin Wenzel, Antonia Genovese, Jan-Maximilian Mügge

Alperes: Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG

Az Európai Unió Bíróságának elnöke az ügyet a 2017. június 20-i végzéssel törölte a Bíróság nyilvántartásából.